

24. september 2015

Aftale mellem Regeringen (Venstre) og Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Liberal Alliance, Alternativet, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti.

Aftale om en målretning af Ligebehandlingsnævnets arbejde

Regeringen (Venstre), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Liberal Alliance, Alternativet, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti er enige om, at ulovlig forskelsbehandling er helt uacceptabelt, og at Ligebehandlingsnævnet bidrager til at bekæmpe dette i Danmark.

Ligebehandlingsnævnet er et uafhængigt og domstolslignende organ, der behandler klager over påstået ulovlig forskelsbehandling inden for og uden for arbejdsmarkedet. Det er gratis at klage til nævnet, der yder fagkompetent og hurtig behandling af sager om forskelsbehandling.

Aftalepartierne er enige om, at der er grund til at målrette Ligebehandlingsnævnets arbejde. Det er for aftalepartierne vigtigt, at Ligebehandlingsnævnet fokuserer på reelle ligestillingsmæssige problemstillinger frem for sager af mere bagatelagtig eller kuriøs karakter.

Aftalepartierne er derfor enige om, at Ligebehandlingsnævnet fremover alene skal kunne behandle en klage, hvis den person, der klager, har en individuel, aktuel og konkret interesse heri. En klager skal ikke kunne få en sag behandlet af Ligebehandlingsnævnet, hvis vedkommende alene tilhører den gruppe af personer, som muligvis er blevet udsat for ulovlig forskelsbehandling (fx på grund af sin etnicitet eller sit køn).

Aftalepartierne er dog enige om, at der skal tages højde for, at der kan være sager af principiel karakter eller af almindelig offentlig interesse om ulovlig forskelsbehandling, som kan være vigtige at få prøvet ved Ligebehandlingsnævnet, selvom ingen borger indbringer sagen herfor. Aftalepartierne er derfor enige om, at Institut for Menneskerettigheder fremover skal have kompetence til at indbringe en sag for Ligebehandlingsnævnet. Institut for Menneskerettigheder løfter opgaven inden for sin eksisterende ligebehandlingsbevilling. Ordningen evalueres to år efter ikrafttræden.

Aftalepartierne er endelig enige om, at Ligebehandlingsnævnet skal prioritere sine ressourcer i forhold til en sags kompleksitet, således at de væsentlige ressourcer anvendes på de mest komplicerede sager. Derfor er aftalepartierne enige om, at der skal indføres formandsafgørelser i sager, hvor der er etableret en fast praksis.

Forslaget kræver lovændring, og en sådan vil kunne træde i kraft den 1. januar 2016.